

anden Tjeneste i Menigheden. Forholdet vilde derfor ikke, som det ærede Medlem mente — saaledes forstod jeg —, være forandret noget ved, at man havde hindret denne Sognedeling. Det, jeg ønsker, er, at vi i Udvalget kan forhandle disse Ting og maaske komme til Enighed om, at naar man som ude ved Kristkirken trænger til en Kirke mere, er det ogsaa rimeligt, at man giver Lov til at dele Sognet, hvis der derved hurtigere kan skaffes Penge.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Det Angreb paa Kirkefonden, som nu er kommet, forbavser mig ikke saa meget, da jeg ved en Samtale med det ærede Medlem Hr. Povlsen var forberedt paa det. Men jeg vil gøre opmærksom paa, at det Arbejde, som er gjort af Københavns Kirkefond, og det Liv, som har samlet sig derom, vil komme til at staa i den nyeste Tids Kirkehistorie som noget af det mest straalende, dansk Kirkeliv har udrettet. Det er muligt, at der er Mangler ved det, det er der jo ved alt menneskeligt Arbejde. Naar der nu bliver sagt, at der ingen grundtvigske Præster bliver ansat ved disse Kirker, vil jeg blot minde om, at Biskop Rørdam i sin Tid sagde, at han gik ud og søgte efter grundtvigske Præster til disse Kirker i København, men han kunde ikke finde dem; en Del af de dygtigste iblandt dem, sagde han, vilde hellere virke paa Landet; de havde det paa samme Maade som Højskolefolk, at de forstod bedst at færdes i de Kredse, og de, der meldte sig, var ikke altid saa skikkede til det, at han mente, at de alene af den Grund, at de var Grundtvigianere, skulde ansættes.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at i Øjeblikket er den Modsætning mellem Indre Mission og Grundtvigianere, som jeg mærker det ærede Medlem lever saa stærkt i, slet ikke fremme blandt Ungdommen, som den var, da vi var unge. Nu er det helt andre Spørgsmaal, som sætter Ungdommen i Bevægelse, meget større og mere indtrængende Spørgsmaal, er jeg tilbøjelig til at sige. Det ligger helt anderledes, end det gjorde den Gang. Naar jeg skulde sige, hvem man søger herinde, saa er det nærmest dem, som er uddannet indenfor K. F. U. M.-Folkene, og er de Grundtvigianere eller Indremissionsfolk? De vil vist sige: Det ved vi virkelig ikke, vi er paavirket baade herfra og derfra, vi er

paavirket alle Vegne fra, vi er slet og ret kristne Arbejdere. Saaledes tror jeg, Forholdene ligger, og det staa man sig ved at tage Hensyn til og ikke til sine egne Ungdomserindringer, som om de var noget, der havde Gyldighed i Øjeblikket. Vi har ikke alene gjort Erfaringer under Krigen paa det Omraade, men der er indenfor Kristenlivet sket en Udvikling paa alle Omraader, ogsaa uanset de Erfaringer, man har gjort under Krigen.

Der bør ikke herfra — det vil jeg gerne fra den Side, jeg nærmest tilhører, sige her som menigt Medlem — kastes Skygge over den københavnske Kirkefond. Man kan komme med en Kritik over den, men jeg vilde nødig have, at der skulde komme til at hvile en Skygge over den. Det tror jeg nu for Resten heller ikke, der vil, selv om den nu bliver angrebet fra det ærede Medlems Side. Der blev udtalt Forundring over, at en forhenværende Kirkeminister og forhenværende Sognepræst kunde udtale sig saa kritisk. Naa, forhenværende Ministre er jo særlig kritiske, og en Mand, som det ærede Medlem Hr. Povlsen sætter meget højt og tidt i Tinget har fremdraget som en Støtte for sin Kirkepolitik, Pastor I. H. Monrad, har sagt: De værste Kritikere er de forhenværende Sognepræster — ikke de bedste, men de værste.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det ærede Medlem Hr. Moltenses Udtalelse om vor Tids Ungdom; jeg tror ikke, han har Ret i, hvad han fremsatte her, men det vilde føre for vidt at optage en Debat derom. Jeg vil kun sige til det ærede Medlem, at jeg tror, at Kirkefondens Historie vilde blive endnu smukkere, hvis man sagde: Nu standser vi. Hvis man havde undladt det sidste store Fremstød, vilde dets Historie være blevet langt smukkere, end den nu bliver. Maa jeg sige til den højtærede Kirkeminister, at det er ikke rigtigt, at Ansættelsen af den nye Præst, Oprettelsen af det nye Sogn ikke forandrede de tilstedeværende Præsters Arbejdsvilkaar. Tværtimod, den indskrænkede i høj Grad disses Arbejdsvilkaar.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.